

Kontseiluak Espainiako eta Frantziako estatuen aspaldiko erasorik handiena salatu du

JUANAN RUIZ / ARGAZKI PRESS

EILAS sindikatuaren protesta hezkuntza erreforma dela eta.

KONTSEILUAK 2013ko *Hizkuntza-politiken urtekaria* argitaratu berri du, laugarrenez. Iaz, hizkuntza politike-
tan gehien errepikatu den gertakaria
Frantziako eta Espainiako estatuen
aldetik jasandako esku-hartzea izan
da. Iñaki Lasa Kontseiluko ildo poli-
tiko-instituzionaleko buruak adierazi
duenez, estatuak aspaldiko oldarraldi
agerikoena egin dute 2013. urtean:
“Ohiko itxurakeriak baztertu eta
moztorrorik gabe aritu dira Frantzia-
ko zein Espainiako estatuak euskara-
ren normalizazioa helburu duten
neurriak oztopatzen. Zentzu horre-

tan, estatuen kanpo esku-hartzea inoizko agerikoena izan da”.

Lau esku-hartze nagusi kontatu ditu Kontseiluak. Espainiako Estatuari dagokionez, lehena, presaka eta korrika onartu duen LOMCE legea; bigarrena, udalek euskararen normalizazioa azkartzeko ezarritako kontratazio irizpideen aurka egin izana; hirugarrena, Nafarroan D ereduaren kontra garatutako estrategia; eta laugarrena, Frantziako Estatuak Seaskaren garapena eta hazkundea oztopatzeko neurriak hartu izana.

Baheha

F.K.-k *zuzeu.com*-en Soziolinguistika Klusterraren sarien testuinguruan esanak:

“Kezkatzekoa litzateke, beraz, errealitate soziolinguistikoaren azaleko gabeziak bakarrik aintzat hartuz jokatzten hasiak bagina. Ikuspegi politikoetatik ihesean doazen diskurtso eta baliabide aseptikoak garatuz jokatzten hasiak bagina. Edo hizkuntza eta gizatalde menderatzaileekiko kritikarik gabeko ustezko soluzio neutroak eskaintzen hasiak bagina.

Kezkagarria, egiatan, tokian tokiko ekintzatxoak prestatzera mugatzen diren proiektuak bakarrik sustatzen hasiak bagina: zuk hor lantegian, nik hemen eskolaz kanpoko ekintzetan, hark han mendi-elkartean...

Besterik behar du gure hizkuntzak, normalkuntzarako erreferentzia makroa galdu nahi ez badu behintzat.

Bide okerretik goaz, guztiz okerretik, sagutera harrapatutako sagutxoek eskapatzeko egiten dituzten azken ahalegin alferrikakoak bezala irudikatzen hasten bagara gure lana”.

EKONOMIAREN TALAIAN • TERMOMETROA

Erreforma antisozial gehiago

AZKEN EGUNOTAN asko hitz egin da Espainiako Gobernuak inposatu nahi duen –eta EAEko eta Nafarroako gobernuek ezarri beharko luketen– beste erreforma batez. Orain erreforma fiskala da. Aditu talde baten proiektua dago eta aditu horiek ez dira sektore herrikoien aldeko izatearen batere susmagarriak. Lehen lan erreforma eta bankuen berregituraketa izan ziren; langileen kontrako erreforma antisozialak. Denak kapitalaren, enpresarien eta bankarien zerbitzura.

Hala, Espainiako Gobernuak erreforma fiskalaz zer erabakiko duen zain gaude. Proposamenak PFEZa jaistea aurreikusten du; batez ere gehien irabazten dutenei eragiten die neurri horrek. Aberastasan handiek ordaintzen duten ondare zerga ezabatzea ere ekarriko luke. Enpresariak ordaindu behar duten elkarteen zerga jaitsiko litzateke, baita inbertsiorako finantza produktuak dituztenei interes-tasak murriztu ere. Aldiz, BEZa igotzearen aldekoa da; kontsumitzaileari eta herritar zehari eragingo lioke horrek. Paradisu fiskalak eta ezkutuko ekonomia ezabatzeko apusturik ez dago ordea, Espainiako Estatuko BPGa-

ren %15 eta %20 artekoa dela uste den arren. SICAV edo inbertsio kolektiboko elkarteak babestea da asmoa, Espainiako Estatuko aberastasunaren zati handi bat hor ezkutatuta dagoela jakinda ere.

Ez gaitu harritu berriz ere bankari, enpresari eta dirudunen mesederako erreformak inposatzea. Hori da kapitalismoaren logika, eta gobernuak bere kudeatzaileak baino ez dira, etekina pilatzen segitzeko tresnak. Hargatik, kapitalak ez die utziko gobernuari bere terrenoan sartzen, bere kobazuloetan, hantxe baititu altxorrak. Paradisu fiskalak deitu ohi zaie zulo horiei. Ez die bere ondarea ukitzen utziko, alderantziz, haren gaineko zerga ezabaraziko du. Enpresetan ere ez dira sartuko gobernuak, baina zergak gutxituko dizkiete. Egoera hau aldatzeko beste eredu sozio-ekonomikopolitikoa behar da, Euskal Herriko subiranotasun ekonomiko eta politikoa ekarriko duena. Eta batez ere, langileen eta herritarren zerbitzura egongo dena.

Juan Mari Arregi

